

осигурава и њена веза са страначким врхом јер је уобичајено да сам шеф странке буде и лидер ове парламентарне групе, односно опозиције у парламенту. У погледу унутрашње организације странке, у пракси се срећу њени разноврсни облици и модалитети. Свака странка (својим Статутом) на свој начин решава то унутрашње организационо питање, при чему у већини њих најнижу (основну) организациону јединицу представља основна организација која негде има и своје посебно име, различито од странке до странке. Тако се у неким странкама ове основне организације зову одбором (комитетом), у другим секцијама а има и таквих где се називају ћелијом. Одбор је основна организација слабо организованих кадровских буржоаских странака које у ствари и немају посебну формалну организацију већ се више препознају по неформалном деловању њихових најутицајнијих чланова. Први месни одбори странака су настали у Енглеској (касније и у САД) после изборне реформе од 1832. год. са задатком да надзиру бирачке спискове, да би се временом ширила њихова активност и на агитовање кандидата за избор у парламент па и на само њихово кандидовање после 1867. год. За разлику од ових одбора који су слабо организовани, секције су масовне и добро организоване основне организације социјалистичких радничких странака. „Секција је организација масовне странке с великим бројем чланова, који су тачно одређени и добро организовани“. У овим секцијама, захваљујући доброј организацији и унутрашњој дисциплини, постиже се и одржава њихова сталност и редовно одржавање састанака и других облика страначке активности. У неким странкама постоје или, боље рећи, постојале су и ћелије и то је било карактеристично за организацију комунистичких партија из времена њиховог илегалног рада. Те странке су на почетку биле кадровске и прилагођене условима илегалног рада да би се ширењем и јачањем своје активности све више омасовљавале и претварале у снажне и масовне странке. То је пре свега случај са комунистичким странкама у социјалистичким државама, које су ту постале владајуће и захваљујући агресивној пропаганди успеле да мобилишу у своје редове широке масе, од сељака до интелигенције. Све странке имају своје органе и руководства, од најнижих до највиших, почев од оних локалних преко регионалних, све до централног. Тако постоје разни локални (извршни) органи-комитети и сл, да би се над њима надграђивали они виши, све до централних (дирекција, бироа, централних комитета и сл.) који својим деловањем и руковођењем покривају територију, с тим да је највиши орган сваке странке њен конгрес. Он се одржава периодично (у времену између 1-4 године) и то